

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

نعمان بن بشیر

نعمان بن بشیر بن سعد... خزرجی انصاری، کنیه اش ابو عبدالله. در آغاز از **صحابه رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌سلم)** و از انصار و در آخر کار، عامل **یزید بن معاویه** در کوفه و از دشمنان اهل بیت.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - نعمان بن بشیر در تاریخ کربلا
- ۳ - منبع

معرفی اجمالی

پدرش "بشیر" در ماجرای **سقیفه**، در رقابت با سعد بن عباد (پسر عمویش) اولین نفر از انصار بود که با ابوبکر بیعت کرد. مادرش "عمره" دختر رواحه و خواهر عبدالله بن رواحه انصاری که در جنگ «موت» با **جعفر ابن ابیطالب** شهید شد. نعمان اولین فرزند از "**انصار**" بود که بعد از هجرت پیامبر به مدینه بدنیا آمد. خطیب و شاعر صدر اسلام و محدث و از مردم مدینه و عثمانی و با مردم کوفه که طرفدار علی بن ابیطالب بودند، دشمن بود. وی بعد از قتل عثمان (از خلفا راشدین) پیراهن خونین عثمان و نامه همسر او را به شام نزد "معاویه" برد و اوضاع مدینه را گزارش داد و در سلک یاران معاویه در آمد. او تنها شخص از "انصار" است که در جنگ صفین با معاویه همراه شد. البته "مسلمه بن مخلد" انصاری دیگری بود که به معاویه پیوست ولی بقیه انصار اگرچه بعضی‌ها حمایت از علی (علیه‌السلام) نکردند، ولی به معاویه نپیوستند. نعمان در حمله شام به عراق ریاست و فرماندهی سپاه دوهزار نفری را از طرف معاویه داشت که به ناحیه «عین التمر» در حوالی رود فرات نمود و وقتی علی بن ابیطالب از حمله او برای جنگ و ترساندن مردم باخبر شد، خطبه‌ای ایراد فرمود که در نهج البلاغه است. در جنگ صفین از همراهان معاویه بود و با "قیس بن سعد" فرمانده سپاه امام علی (علیه‌السلام) به مجادله و به هواداری معاویه تکیه کرد. وی سال ۵۳ هجری قمری قاضی دمشق شد و سپس والی «بمن» و بعد از معاویه ۹ ماه والی کوفه گردید.

نعمان بن بشیر در تاریخ کربلا

نعمان در زمان حکومت یزید بن معاویه، والی کوفه شد ولی از آنجا که بسیار سهل گیر بود، مردم در یک جو کاذب ولی عمومی در حمایت **حسین بن علی (علیه‌السلام)** بودند و به راحتی اظهار تشیع می‌کردند. زمانی که **مسلم بن عقیل**، نماینده امام حسین (علیه‌السلام) به کوفه آمد، مردم به شدت از او طرفداری می‌کردند به طوری که نعمان در قصر تنها مانده بود، کسی در **نماز جمعه** حاضر نمی‌شد و مالیات پرداخت نمی‌کردند و به فرمان او گوش نمی‌کردند. شهر کوفه برای «بنی امیه» هیچ جانی نداشت بنابراین مناسب بود که امام حسین (علیه‌السلام) به کوفه بیاید. از آن طرف، نعمان که از «انصار طرفدار اموی‌ها» بود از طرف یزید بن معاویه، به مدینه رفت و آنها را دعوت به «اطاعت از یزید و لزوم رعایت جماعت» کرد، ولی آنها نپذیرفتند. زمانی که نهضت مسلم بن عقیل و هوادارانش نیز در کوفه اوج و قدرت گرفت، یکی از هواداران **بنی امیه**، نسبت به سهل‌انگاری نعمان در قضیه مسلم بن عقیل به یزید، گزارش داد و درخواست کرد که برای حکومت کوفه مرد مقتدری بفرستد. یزید بنا به پیشنهاد مشاور مسیحی اش (سرجون)، عبدالله ابن زیاد را به ولایت کوفه منصوب و از او خواست تا با تمام قوا، سخت‌گیری و شدت عمل به خرج دهد و بدین‌صورت نعمان بن بشیر از کوفه عزل شد. او تا در دوران حکومت "مروان بن حکم" زندگی کرد و والی «**حمص**» بود. بعد از مرگ یزید به علت اغتشاشاتی که رخ داد و به فتنه "**ابن زبیر**" معروف است، او با مروان مخالفت و با "ابن زبیر" بیعت کرد. مردم «حمص» او را نپذیرفتند و بر او شوریدند، او فرار کرد و مردم تعقیب کرده و او را کشتند. این حادثه در سال ۶۵ هجری قمری بود. مرگ او در سن ۶۴ سالگی است. از او دیوان شعری برجای مانده است.

منبع

پایگاه طهور، تاریخ یازدلی، ۱۳۹۶/۱/۱۶

رده‌های این صفحه: **حاکمان کوفه** | **درگذشتگان سال 65 (قمری)**